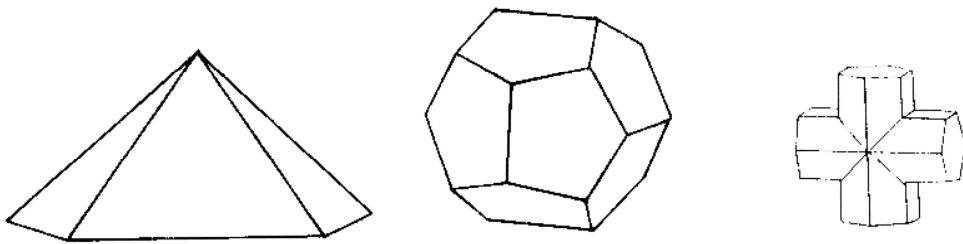

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

RONALD L. BONEWITZ

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

Auteursrecht Ronald L. (Ra) Bonewitz, 1978, 2008

Alle voorbehoudene rechten.

Geen deel van dit boek kan in om het even welke vorm of op om het even welke manier, elektronisch of mechanisch, met inbegrip van het fotokopiëren, registrerend of door om het even welk informatieopslag en herwinningssysteem, zonder toestemming worden gereproduceerd of worden gebruikt schriftelijk schrijvend van de Uitgever.

Het BRITSE CATALOGISEREN van de BIBLIOTHEEK IN de GEGEVENS

Bonewitz, Ronald L., 1944

van de PUBLICATIE - het Verhaal van de Kristallen Findhorn

1. Groot-Brittannië, Boeken, Natuurlijke Filosofie

1. Titel 000.0000

Hangend ISBN

Gepubliceerd in het Verenigd Koninkrijk door BONEWITZ PUBLICA

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

Aan mijn Nederlandse vrienden:

Dit boek is vertaald door computer. Ik heb geen twijfel dat er vele fouten in vertaling zijn. Ik verontschuldig me voor dit. Ik zou dankbaar zijn als om het even welk van u de originele Engelse versie zouden vergelijken en correcties zouden maken.

U kunt deze naar me bij sales@ronbonewitz.com verzenden

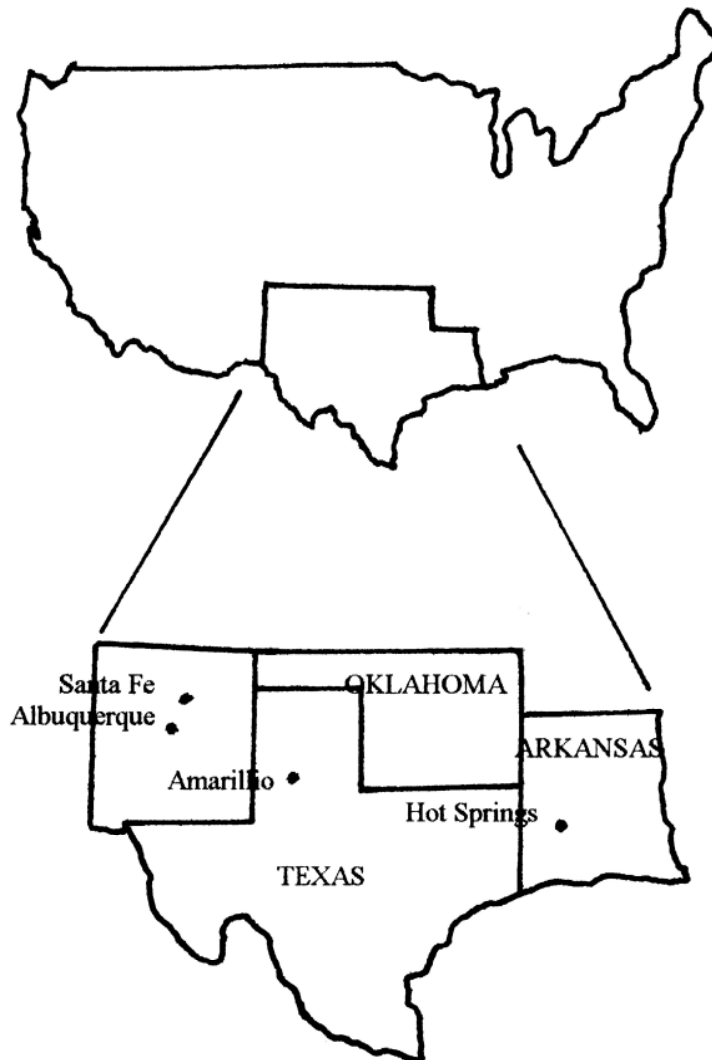
Dank u.

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

Plaatsen die in het boek worden vermeld

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

Plaatsen die in het boek worden vermeld

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

INLEIDING

Tijdens de twee weken na Kerstmis, 1977, ging zitten ik in het Park in Findhorn, om de gebeurtenissen van de afgelopen maanden te registreren terwijl zij nog vers waren. Waren I om dit verhaal te schrijven vandaag, zou de stijl zeker verschillend zijn. Maar ik voel het belangrijk om het reëel min of meer te verlaten. De energie waarin het werd geschreven wordt gevangen in de woorden en de uitdrukkingen van dat ogenblik.

Het is een jaarlijks ritueel van de Vooravond van Kerstmis van mijn geworden om dit verhaal te herlezen, en het gevoel van de gebeurtenissen opnieuw te beleven aangezien zij plaatsvonden. Zo ongelooflijk aangezien sommigen van het schijnt, gebeurde het allen, zoals geschreven.

Ik hoop mijn verhaal u zal inspireren om uw het eigen binnen het weten te volgen, en wanneer het gebeurt dat dat het het weten al logica tart, "in geloof te werk gaan."

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

Om bij het begin te beginnen:

Aangezien het verhaal van de kristallen Findhorn en hun verwezenlijking totaal met mijn het eigen geestelijke wekken wordt verweven wordt, dit verhaal geschreven in de eerste persoon. Om het plaatsen voor het begin van het verhaal te begrijpen, zijn een paar details over mijn persoonlijke achtergrond noodzakelijk. Ik ben altijd geïnteresseerd in geestelijke kwesties, maar de meeste belangrijkste godsdiensten van de wereld onderzocht hebben, en de meeste Christelijke benamingen, vond ik vrijwel niets die in harmonie met mijn eigen binnengevoel was. Door mijn jaren '20 deed ik weinig exploratie in geestelijke koninkrijken en in feite, alsin openlucht-mens, altijd veel dichter gevoeld aan God door aard. Ik werd opgeleid als geoloog, en doorbracht een aantal jaren eveneens in professionele luchtvaart.

In 1975, op de leeftijd van éénendertig, begon ik het bewegen te voelen van mijn het binnen wekken, hoewel ik zeer hard zou gezet zijn om het als dusdanig te bepalen tegelijkertijd. Tijdens dat jaar, ontdekte ik de Wetenschap van de Kerk van de Mening in Albuquerque, (in de Amerikaanse staat van Nieuw Mexico). Dit was een kerk die van het bewustzijn van Christus binnen elk van ons, sprak en ons onderwees om naar binnenChristus te streven eerder dan om één of andere model of geest buiten ons te zoeken. Ik was niet regelmatig aanwezig, maar minstens gevoeld in grote geestelijke harmonie met deze kerk. Tijdens het seizoen van Kerstmis, 1976, werd movie "Jesus van Nazareth" op de televisie uitgezonden, die me zeer diep bewoog. Als resultaat van dit, begon ik bewogen te voelen in mij om aan één of andere soort van geestelijke weg te begaan. In Februari 1977, had ik een lezing van bekende Amerikaanse psychisch in welk ik werd ingelicht over drie incarnaties die me zeer tijdens deze huidige incarnatie

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

beïnvloedden. Terwijl ik op dat ogenblik geen direct geheugen van deze incarnaties had, voelde ik diep de waarheid van wat werd gezegd, en kon het outworking van deze incarnaties momenteel zeer zien.

Tijdens deze zelfde periode, spraken Peter en Eileen Caddy van de Stichting Findhorn bij onze kerk, een gebeurtenis die, met spijt, ik miste. Niettemin was ik vertrouwd met de naam Findhorn, maar slechts zodanig dat de woorden "tuin" en "magisch" met de naam werden geassocieerd. Ik ervoer ook heel wat moeilijkheid met mijn eerste huwelijk, en nam het adviseren door de minister van de Wetenschap van de Kerk van de Mening, Dr. Luis Del Aguila. Tezelfdertijd kon ik het versnellen voelen van mijn het eigen geestelijke wekken, hoewel opnieuw tegelijkertijd het moeilijk zou geweest zijn om het als dusdanig te etiketteren. Een uitdrukking hield doornemend mijn mening: "Ik moet over het werk van mijn Vader zijn." Ik nam dit om te bedoelen dat ik naar het ministerie van de Wetenschap van de Kerk van de Mening zou moeten streven. In April van dat jaar, 1977, tijdens één van mijn het adviseren zittingen met Reverend Luis, vermeldde hij dat hij regelingen uiteindelijk had gemaakt om de Gemeenschap Findhorn in Schotland te bezoeken. Ik had een directe en zeer sterke intuïtie dat ik eveneens zou moeten gaan, en dat gezegd. Zijn reactie was ja, voelde hij het zelfde.

Mijn reactie was Groot "Nu, wat Findhorn?" is

Hij nam me toen aan de boekhandel van de Kerk waar ik het boek van Paul Hawkin Magisch van Findhorn kocht en, na het lezen van drie of vier pagina's, het vrij duidelijk was dat ik absoluut moet gaan. Ik ontdekte dat Findhorn een gemeenschap in noordelijk Schotland dat door Peter en Eileen Caddy wordt opgericht, en hun vriend, Dorothy McLean was. Het begon door 'ongeval' toen Peter (een teruggetrokken ambtenaar van de Koninklijke Luchtmacht) zijn baan als manager van een lokaal hotel verloor, en kon ander werk vinden niet. Hij en Eileen werden gedwongen om zich in een kleine reisaanhangwagen bij het park van de Baai te bewegen Findhorn van de Caravan (aanhangwagen). Zij begonnen met een tuin hun eigen voedsel te leveren, dat een behulpzame onderneming tussen de mens en de aardkoninkrijken werd. Zij werden

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

aangesloten bij door Dorothy, die een nauwe samenhang met installaties had en met ' devas ', of geesten van de installaties kon communiceren. Het Park van de Caravan wordt voortgebouwd op onvruchtbare zandduinen, en de bovengrond is vrijwel onbestaand. Maar binnen kort terwijl de tuin monsterlijke groenten produceerde die letterlijk ' onmogelijk ' om in een dergelijke plaats waren te groeien. Het was een zuivere demonstratie van wat mogelijk was toen de mens met aard samenwerkte. In recentere jaren werden lid meer mensen van de gemeenschap, en binnen een paar jaar meer, kocht de gemeenschap het hotel Peter waarvan in brand was gestoken! Het was het Hotel van de Heuvel Cluny in nabijgelegen Forres, die in mijn verhaal voorkomt.

Een het onderwijscentrum groeide rond de gemeenschap, en begon internationale sprekers en leraren te trekken. Het omvatte een programma dat van de de zomergast zich op al het leren concentreert die door de jaren van het leven in samenwerking met aard - en, in recentere jaren, in samenwerking met elkaar voor de persoonlijke groei had geaccumuleerd. Het was dit programma dat Reverend Luis en ik ging aanwezig zijn. Na het beëindigen van het boek, realiseerde ik ook dat ik veel bewuster werd van de aardkoninkrijken en, zonder het het weten, reeds een aanzienlijke gevoeligheid aan beingness van planten en dieren had ontwikkeld. En, natuurlijk, mineralen.

Op dit moment, bezat ik vijf onroerende goederen acres van keus in Albuquerque, dat ik op de markt had gebracht. Ik besloot dat ik het geld van de bezitsverkoop zou gebruiken voor de reis aan Schotland te betalen. Ik had ook onmiddellijk aan de Communautaire reserve Findhorn een ruimte op hun gastprogramma voor de week afgeschreven die met 20 van Augustus begint. De financiële druk op mijn familie was vrij zwaar en er was letterlijk geen cent beschikbaar zonder de verkoop van het bezit - of zodat scheen het. Aangezien de zomer vorderde, groeide het verzet van mijn vrouw tegen de reis nog sterker, en aangezien het bezit niet had verkocht, bleek het dat ik ging moeten annuleren. Niet alleen dat, ik nog geen reactie van de Gemeenschap op mijn brief had gehad.

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

Reverend Luis ging voor Findhorn weg een paar dagen alvorens ik was, en wij hadden een definitieve vergadering waar ik hem meedeelde dat ik niet de reis ging kunnen maken, aangezien mijn bezit nog niet had verkocht. Hij nam een lange blik bij me, en zei "waarom u bent die God beperken door erop aan te dringen dat de enige manier hij u aan Findhorn kan krijgen door het bezit te verkopen?" is

Ik dacht over dat voor een minuut, en realiseerde de waarheid van wat hij had gezegd. Ik vond een schommeling van energie door mijn lichaam gaat, en ik onmiddellijk aan mijn bureau terugkeerde waar ik begon telefoongesprekken te maken. Naast het zijn een geoloog voor een oliemaatschappij, had ik een kleine bedrijfs productieturkoois en andere steencomponenten van Amerikaanse Indische juwelen. Ik begon elke klant te roepen wie denken ik kon aan, zowel het heden als het verleden, en binnen de tijd van een uur ik genoeg orden het luchtvaarttarief van Albuquerque tot Londen en Londen terug naar Chicago hadden ontvangen kunnen minstens betalen. Ik stelde voor dat, als niets anders, ik aan Londen kon krijgen en het noorden liften aan Findhorn en eveneens het zelfde terugkomen doe. Ik telefoneerde toen de Gemeenschap Findhorn en sprak aan de persoon verantwoordelijk voor het gastprogramma. Ik werd verteld dat mijn brief slechts net de dag vóór was aangekomen, omdat alhoewel ik port per luchtpost op de brief had gezet, ik "lucht geen post" op het had geschreven! Hij zei dat er beschikbare niets de week waren die ik had gevraagd, dat ik, maar te laat was maar toch, er een annulering voor volgende week, de week van de zevenentwintigste was geweest, en ik welkom om was te komen als ik dit wenste.

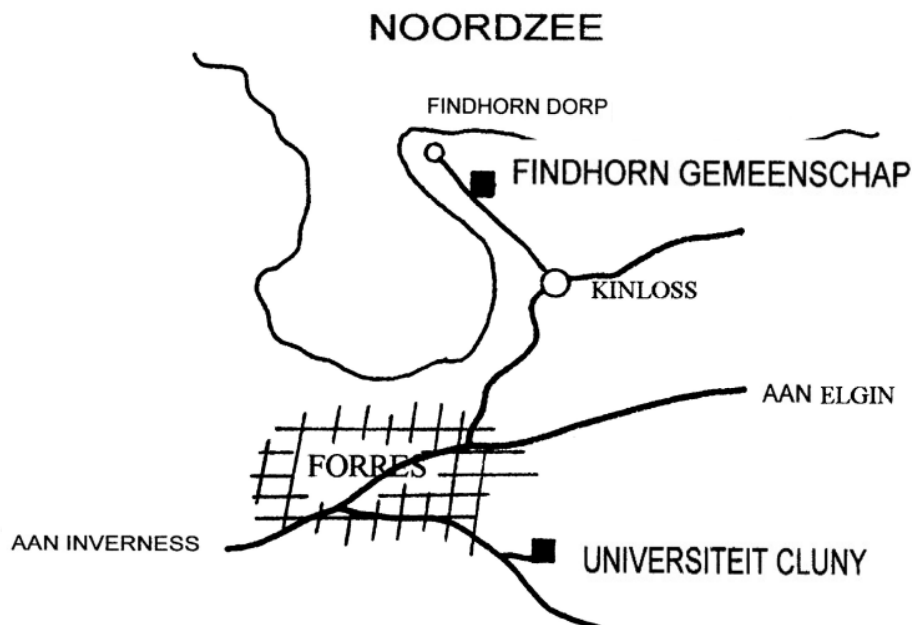
Deze tijdspanne correspondeerde ook met de voltooiing van een rapport ik had voorbereid want de afgelopen verscheidene maanden op een nieuwe ontdekking van het oliegebied die ik in New Mexico had gemaakt en zo ik hoe dan ook tussen projecten was, en het was een wenselijke tijd weg te gaan. Aangezien de enorme vloed van energie door de dag verderging, steeg mijn intuïtie tegen de minuut, en ik realiseerde dat ik met mijn baan moet ophouden en aan Findhorn tot elke prijs worden. Zodat zelfde middag ik mijn bericht om van dag gaf weg te gaan slechts twee vandaar, het eind van de week. Onnodig te zeggen, was ik niet bijzonder populair in het bedrijf voor de laatste

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

twee dagen. Maar ik kon de volgende vijf dagen aan mijn juwelenzaken wijden waar ik nog meer orden tijdens de volgende twee dagen ontving.

Ik ontving ook verscheidene telefoongesprekken van klanten die ik volledig ongeveer had vergeten, elk van hen die wezenlijke orden aanbrengen, zodat tegen de tijd dat ik bereid was weg te gaan, zeven en een half dagen na mijn vergadering met Reverend Luis, had ik niet alleen voldoende geld voor het luchtvaarttarief, maar voldoende geld voor bijna de volledige reis geaccumuleerd! Aldus, bijna 24 uur per dag hebben gewerkt in de afgelopen week, scheepste ik het vliegtuig voor Londen in.

Zijn aangekomend in Findhorn, groeide de zekerheid dat ik daar voor een doel was nog sterker, hoewel ik niet het vaagste begrip nog had wat dat doel was. Ik was teleurgesteld om te vinden blijvend bij de Universiteit van de Heuvel Cluny, de uitbreiding van de gemeenschap in nabijgelegen Forres, eerder dan het daadwerkelijke caravanpark zelf; maar als recentere getoonde gebeurtenissen, was dit precies waar ik moest zijn.

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

Op de tweede dag van onze ervaringsweek, Maandag, werden wij genomen op een reis van het gedeelte van de Baai Findhorn van de Gemeenschap. Dit omvatte een bezoek aan de Universele Zaal, het centrale opbouwen van de Gemeenschap. Tijdens dat bezoek Ralph White, onze groepsleider, verklaarde dat verscheidene mensen visies van kristallen gehad hadden die in het pentagonal openen in het dak van de zaal hangen. Aangezien hij dit zei, had ik wat I die later wordt gerealiseerd om een visie van de kristallen te zijn die, en ik in dat ogenblik de nauwkeurige vorm, de grootte en het materiaal daar hangen kende zij zouden moeten worden gemaakt van. Ik realiseerde ook dat, met mijn achtergrond, het voor me vrij mogelijk zou zijn om hen te maken. Tegelijkertijd, was mijn gevoel "dat duidelijk, zij niet iets anders, of een andere manier konden zijn." Aangezien de volgende dag vorderde, werd ik bewust van een groeiende overtuiging binnen mij dat misschien dat wat was ik aan Findhorn voor - namelijk was getrokken om de kristallen te snijden. Ik ging toen naar de persoon die de bouw van het gebouw focalizing en hem van mijn visie en mijn gevoel vertelde dat misschien dat was waarom ik aan Findhorn was gekomen. Hij verzond me toen naar de Rand van de Pijnboom, de uitbreiding van het caravanpark naar het overzees, met een persoon te spreken van wie naam ik volledig had vergeten tegen de tijd dat ik daar werd. Maar op de manier ik een kloofje genoemd George Ripley ontmoette, die eerder gruffly eiste om te weten wie ik was en wat ik wilde. George Ripley is één van de vriendelijkste en makkelijkste menselijke wezens op de aarde en dat was zeker uit karakter voor hem aangezien ik later leerde.

Ik verklaarde de situatie aan hem en hij luisterde stil voor een ogenblik en zei toen "Mijn woord. U bent een beetje vroege bent u niet?"

Het bleek dat George de belangrijkste architect van de zaal was, en dat zijn vrouw Francis het communautaire lid was dat de duidelijkste visie van de kristallen had gezien. Ik werd uitgenodigd terug naar hun klein huis, en over thee en koekjes bespraken wij wat ik had gezien. Tegen het eind van het gesprek van een uur, werd ik verteld dat zij allebei dat had gezien wat ik een echte visie was, duidelijk voelden die precies

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

beantwoordde aan wat anderen hadden gezien, en ik was inderdaad om de kristallen te snijden.

De volgende dag, Woensdag, in een groeiende staat van opwinding, begon ik een veranderde staat van voorlichting met heel wat gedetailleerde informatie betreffende de kristallen te ontwikkelen die in mijn bewustzijn komen. Tijdens die dag bezocht ik ook twee van de andere energiepunten rond de gemeenschap, en begon de voorlichting te realiseren dat ik allen van de energieën en de trillingen van stenen had gehad.

In een vergadering dat middag met George en Francis Ripley, ik een aantal verschillende mineralen en kristallen werd overhandigd om te zien of kon ik verschillende trillingen van hen voelen. In de staat van voorlichting dat ik me had ontwikkeld, was het verschil tussen hen vrij uitgesproken en vrij zich verbaast. In feite, aangezien de middag vorderde begon ik een massieve hoofdpijn van de energieën te ontwikkelen. Na het gaan door een gehele reeks procedures naar "grond" de energieën, mijn hoofdpijn begonnen achteruit te gaan. Dan, ging Francis een besnoeiingsamethist weg dat zij vond bijzonder krachtig was en het in mijn hand liet vallen. Het gevoel was als het branden mes het neersteken in mijn voorhoofd.. Tot slot aangezien mijn hoofdpijn nu onmogelijk om op een andere manier was van de hand te doen, werd ik gebundeld in hun auto aan een klein restaurant in het nabijgelegen dorp van Kinloss. Ik werd gevoed lapje vlees en Guinness bier - dat wonderbaarlijk de hoofdpijn van de hand deden!

Na een rust op Donderdag, deed ik nog meer meditatie de details bevestigen van wat ik eerder had ontvangen. Ik realiseerde dat als ik in het heiligdom bij Heuvel Cluny onmiddellijk na het Communautaire medicijn meditated ik een diepere staat kon bereiken. Voor iemand wie nooit had meditated voorafgaand aan deze week, was dat vrij een revelatie op zichzelf! De donderdag was ook de nacht van de Volledige Maan, en ik had een zeer sterk gevoel dat ik naar één van de energiepunten dichtbij Heuvel zou moeten gaan Cluny voor het nauwkeurige ogenblik van de Volledige Maan.

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

Die nacht die ik door het hout in totale duisternis ben vertrokken energie centrum (Power Point- Engelse) Engelse ongeveer vijftien minuten vóór het nauwkeurige ogenblik van de Volledige Maan te bereiken. Hoewel ik outdoorsman het grootste deel van mijn leven was geweest, voelde ik nog moeilijk in het hout bij nacht, en die nacht was geen uitzondering. Aangezien ik beklom was de weg naar het energiepunt dat veel, veel recenter ik realiseerde een spiraalvormige weg, vond ik me porrend bij door dikke gorse en andere stickerytypes van struik die op de helling waren. In feite, waren de laatste werven aan het energiepunt bijna een slag met gorse om te zien of kon me ik de pijn bevinden lang genoeg daar te worden! Ik bevond me op het energiepunt voor het betere deel van vijftien minuten die op iets wachten te gebeuren.

Niets.

Na een goed definitief gedacht tijdje I ", zolang ik hier ben kan ik eveneens doe een meditatie." Het was op dat punt dat ik vroeger de psychische lezing op het jaar herinnerde waar ik dat ik een alchimist in Duitsland in de zestiende eeuw was geweest en dat ik aanzienlijk succes in grondig het onderbreken van de aardkoninkrijken had gehad werd verteld, proberend om hen aan mijn te buigen zullen. Ik besloot dat aangezien niets anders op hoe dan ook ging, ik eveneens zou kunnen proberen om mijn vrede met de aardkoninkrijken te maken. Richtend mijn gedachten aan het omringende bos en aan de Aarde in het algemeen, vroeg ik oprecht vergiffenis voor wat ik had gedaan en beloofd dat ik alles in mijn bevoegdheden zou doen om om het even welk net te plaatsen schaad ik had gedaan. Dan, bevond ik me daar in stilte.

Niets.

Tot slot besloot ik dat ik eveneens terug naar de universiteit zou kunnen gaan aangezien de avond vrij veel van een verlies was geweest.

Ik was half neer de heuvel alvorens ik realiseerde dat ik niet door gorse zelfs eens was gekrast! Niet helemaal nemend in wat gebeurde, bereikte ik en greep uit een handvol

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

van gorse, tot een kom vormend de scherpe naalden in mijn hand. Er was geen pijn! Met een grote stormloop van emotie, realiseerde ik ook dat de zware vrees en het voorteken die ik door bos vroeger had gevoeld nu waren gegaan. Hoogtepunt van vreugde, bracht ik volgende een half uur enkel onder de bomen lopen en de enorme betekenis van liefde voelen en welzijn door die van de torenhoge pijnbomen afkomstig zijn. Uiteindelijk had ik vrede met de aardkoninkrijken gemaakt! En ik heb nooit opnieuw bang in openlucht bij nacht gevoeld.

Voor de volgende dagen ervoer I wat ik later een "geestelijke kater ben komen roepen." Met me, is dit een sensatie in tegenstelling tot geen gewone kater die door de mening en het lichaam wordt veroorzaakt die een kanaal voor energieën van hogere trilling zijn dan zij normaal aan worden gebruikt.

Tijdens volgende week in Findhorn, was ik in een workshop bestuderend de boekrevelatie: De Geboorte van de Nieuwe Leeftijd door David Spangler. De transmissies van de universele Aanwezigheid die zich aan David als *Onbegrensde Liefde en Waarheid* identificeerde, bewezen een revelatie eveneens aan mij, aangezien ik begon vele gevarieerde draden van mijn leven te zien zeer strak zich samentrekt, en waren zich bewust van een aantal vele schijnbaar afgekoppelde draden van mijn leven dat me rechtstreeks tot deze tijd en plaats had geleid. (Ik heb deze naam aan OLW in de rest van het boek afgekort.)

Aangezien ik mijn meditatie in het Heiligdom door die week voortzette, werd ik bewust dat er meer dan enkel een energie in het Heiligdom, maar een daadwerkelijke aanwezigheid waren, en het van deze aanwezigheid was dat ik mijn begeleiding ontving. Het was op dit punt van totstandbrenging dat de Aanwezigheid zich als *Onbegrensde Liefde en Waarheid* identificeerde.

Tijdens die week, werd ik gevraagd door verscheidene mensen om persoonlijke begeleiding voor hen te ontvangen welk ik, en ik werd ook opgedragen door OLW om de begeleiding neer te schrijven die ik betreffende de kristallen had ontvangen. Tegen het

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

eind van de week, was ik gegeven de definitieve instructies terwijl nog in Findhorn betreffende de kristallen. Ik werd ook duidelijk geïnstrueerd dat ik geen vergadering van aangezicht tot aangezicht met Peter of Eileen Caddy moest hebben. De reden voor dit was niet veel later duidelijk tot.

Aangezien mijn fondsen nu een beetje aan de korte partij die de kosten van dingen in Groot-Brittannië heeft onderschat waren, werd ik verzocht om de aandrijving aan Londen met Di en Derek Daborn, een mooi paar op middelbare leeftijd te delen, dat in de Workshop van de Revelatie met me was geweest. Bij het aankomen in Londen, nodigde Daborns me uit om bij hun huis te blijven en het te gebruiken als operatiebasis. Ik werd duidelijk begeleid dat er twee bezoeken waren die ik moet afleggen terwijl ik nog in Groot-Brittannië - aan Stonehenge, en aan het Britse Museum was. Terwijl ik in Stonehenge was, moest ik bepaald zijn om één steen in het bijzonder te raken, één van de Stenen Sarsen die eens een altaarsteen waren geweest (dit was in de dagen toen het publiek nog onder de stenen) kon binnenkomen. Ik was van plan om Reverend Luis in Salisbury, de meest dichtbijgelegen stad te ontmoeten aan Stonehenge, en wij moesten op een bus samen overgaan. Wegens een onvermijdelijke vertraging, laat kwam Reverend Luis bij treinpost vijf en een half uren aan, waar ik een zeer onplezierige tijd afpassend het platform had doorgebracht, en wij vertrokken voor Stonehenge op de allerlaatste reisbus. Toen wij in Stonehenge aankwamen, liep de reis tot dusver achter dat wij slechts vijftien minuten om met de stenen hadden te zijn. Door binnen aan de energieën van de cirkel te stemmen, werd ik getrokken onmiddellijk aan steen ik moest raken, en dit deed. Ik realiseerde het niet tegelijkertijd, maar ik was gestopt "in" aan de energieën van steencirkels geworden.

Twee later dagen, reiste ik aan het Britse Museum waar ik wist dat ik naar de sectie moest gaan Assyrian. Ik had van de psychische lezing van een leven als Priester Babylonian/Koning, gekend en geweten dat dat gedeelte van het Museum ook binnen de sectie Assyrian was. Aangezien ik dat sectie naderbij kwam en aan de twee Gevleugelde Poorten van de Stier uit Nineveh kwam, werd ik geraakt met een dergelijke sterke energie dat ik moest gaan zitten. Ik zat bijna vijftien minuten met mijn het hoofd

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

spinnen, denkend dat ik uit ging op elk ogenblik overgaan. Ik kan de ervaring als totale schok slechts beschrijven! Het was slechts later dat ik een leven herinnerde waarin die poorten van aanzienlijk belang waren. Ik kon slechts over een uur bij het museum besteden, zoals telkens als ik dichtbij aan de sectie werd Assyrian, ik begon een verpletterende hoofdpijn te ontwikkelen.

Met een betekenis van voltooiing, begon ik voorbereidingen te maken om aan Albuquerque terug te keren. Daborns wist dat ik slechts voldoende fondsen om aan Chicago had terug te keren, en I ik om terug naar Albuquerque van plan was geweest daar te liften waarvan. De dag alvorens ik wegging, stelden zij me met een vliegtuigkaartje van voor Chicago tot Albuquerque! Ik had nooit vóór gelift en niet de ervaring gesmaakt, zodat was dit een bijzonder welkome gift. Gevuld met een totale betekenis van opdracht en indescribable vreugde, keerde ik aan Albuquerque op 14 September terug.

Mijn vrouw was minder niet gelukkig om me te zien aangezien zij nooit de reis in de eerste plaats had goedgekeurd. Toen ik haar van alles vertelde wat hadden getranspireerd, werd haar oppositie sterker dan ooit.

Ik meditating bijna dagelijks, en vond dat als ik me in het heiligdom bij Heuvel Cluny terugzette, ik een bijzonder sterk contact met OLW ontving. Ik werd verteld voorbereidingen treffen om Albuquerque op 1 te verlaten Oktober, naar de Hete Lenten, Arkansas gaan, het materiaal voor de kristallen krijgen. Dit bepaalde gebied is beroemd voor de reusachtige kwarskristallen die daar worden ontgonnen, en ik dacht om weinig probleem te hebben vindend wat werd vereist. Terwijl het graven door mijn oude lapidaire tijdschriften om zo veel informatie vooraf te vinden aangezien ik over het gebied kon, liep ik over een reclame voor een bepaalde winkel in de Hete Lenten die één van de belangrijkste verkopers van kwarskristallen in de wereld was. Ik wist meteen dat ik naar deze winkel moest eerst gaan waar ik dacht om de nauwkeurige kristallen te vinden.

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

Ik werd verteld dat ik mijn oogstvrachtwagen zou moeten drijven, geen extra geld nemen, en dat ik agaat zou kunnen reeds uitwisselen dat ik voor de kristallen had die de juiste waren. De begeleiding om mijn bestelwagenvrachtwagen te nemen, hoewel niet onverwacht, stelde me nog met een enorme uitdaging voor niettemin. Ik had deze bestelwagen (genoemd 'ole Charlie) voor \$350 (ongeveer 500 euros) net om voor reizen rond Albuquerque gekocht te gebruiken. Mechanisch, was het niet in de beste mogelijke voorwaarde, die ongeveer vijftien jaar oud is. In feite, had ik gearzeld om het uit Albuquerque te drijven. Nu werd ik gevraagd om het op een reis van 3300 km te drijven!

Tijdens de tijd vóór 1 Oktober, ik nogmaals verscheidene significante juwelenorden voldoende ontving om mijn familie te voorzien en de rekeningen betaald te houden terwijl ik weg was.

Ik ontving één telefoongesprek van een giftwinkel in de stad van Waarheid of Gevolgen, New Mexico over 200 km zuiden van Albuquerque. Ik had hen twee klein puntenanderhalf jaar verkocht geleden en zij hadden net mijn kaart gevonden. Zij wilden me een geheel gevalhoogtepunt van materialen aan hen verlagen om te selecteren van. Dit was de orde die voldoende geld voor de daadwerkelijke reis aan Arkansas verstrekte. Aangezien mijn vrouw onze andere auto gebruikte, was het noodzakelijk voor me om mijn bestelwagen aan Waarheid of Gevolgen neer te drijven om de orde te leveren. Ongeveer drie mijlen alvorens ik in stad aankwam, was er een hevig het malen lawaai en ik realiseerde dat een wiellager op de voorzijde van de vrachtwagen uitging. Ik leidde aan slap in stad en kon een lager van het vervangingswiel kopen en het zelf op de kant van de weg vervangen. Het was niet tot I eigenlijk links voor Arkansas dat ik dat gehad het lager niet op dit moment uitgegaan realiseerde, en I genomen deze reis niet had, die het lager in een bijzonder ver deel van New Mexico zou uitgebrand hebben waar er geen hoop van om het even welke aard van het zijn binnen twintig of dertig mijlen van een stad zou geweest zijn. Bespreking over de Goddelijke hand!

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

Ik ontving heel wat informatie over de kristallen tijdens deze periode, met inbegrip van de vorm van het ritueel dat noodzakelijk was om hen bij Kerstmis te activeren. Ik werd ook verteld, en/of werd herinnerd, dat het definitieve besluit om Atlantis te vernietigen werd gebaseerd op het misbruik Van Atlantis van kristalbevoegdheden. Ik werd ook verteld dat de diverse vloedverhalen zoals het verhaal van Noah, en het heldendicht van Gilgamesh, een legende Assyrian, allen gebaseerd op vloed waren die tijdens de vernietiging van Atlantis voorkwam.

Tot slot 1 kwam aan Oktober en ik was vroeg vanaf Albuquerque, met ongeveer 225 kg van agaat in de rug van de bestelwagenvrachtwagen waarover ik een eenvoudige triplexdoos had gebouwd als kampeerauto tijdens de tijd te gebruiken die ik reiste. Er was niet genoeg geld voor hotels of motels. Aangezien ik door Texas overging en in Oklahoma aankwam dat nacht, ik van een trilling die uit de onderkant van de vrachtwagen komt me bijzonder bewust was. Aangezien het donker werd, drukte ik bij het hopen om een het kamperen plaats te vinden, hebben overgegaan door een campground die ik aan zeer getrokken had gevoeld. Aangezien de nacht voorbij ging, werd het duidelijk dat ik geen het kamperen plaats ging vinden, zodat werd ik gedwongen door uitputting om bij een seedy motel op te houden dat vrij een deuk in mijn contant geldlevering maakte. Een goede les bij het volgende van intuïtie!

De volgende ochtend kroop ik onderaan en merkte op dat een verbinding uit de transmissie had geknald waar de drijf-as in bijlage is. Terug onttrekkend het binnen, controleerde ik het niveau van transmissievloeistof, dat nog O.K. scheen te zijn. Toen ik de volgende stad bereikte, vond ik een garage die open was. Toen de werktuigkundige het controleerde, vertelde hij me dat een lager in het achtergedeelte van de transmissie werd gedragen en dat het slechts een kwestie van tijd was alvorens het volledig uitging - het zou een paar mijlen slechts kunnen duren. Toen ik de kosten van vervanging vroeg, ontdekte ik dat het ongeveer vier keer de hoeveelheid geld was die ik met me had! Maar terwijl de bestelwagen op het rek was, merkte ik een zeer versleten vlek op een band op waar de koorden op elk ogenblik toonden en uit zouden geblazen hebben.

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

Zodra de aanvankelijke schok van het versleten lager langzaam was verdwenen, stemde ik binnen aan OLW en werd verteld dat ik in geloof zou moeten te werk gaan! Aangezien het slechts bij bepaalde snelheden trilde, vergewiste ik me ervan dat ik lichtjes bij een snelheid onder dat dreef bij die een trilling voorkwam. Zo, met gekruiste vingers en heel wat geloof, ging ik te werk.

Mijn eerste einde toen het bereiken van Oklahoma moest de post van het Leger bezoeken waar ik voorafgaand aan het gaan naar Vietnam was geplaatst. Ik had over deze plaats voor verscheidene maanden alvorens naar Findhorn te gaan en gevoeld daar sterk getrokken aan tweede bezoek gedroomd. Niet van om het even welke bepaalde nostalgia, maar eerder van een gevoel van voltooiing. Ik realiseerde dat er heel wat trauma betreffende die gehele periode van mijn leven was. Ik ging toen verder op verder naar het oosten, naar Arkansas. Bij ongeveer donker, bereikte ik een stad genoemd Durant waar ik universiteit kort had bijgewoond. Ik hield binnen op om verscheidene van mijn oude professoren te bezoeken, maar in de tussentijdse jaren hadden zij al linkerzijde. Ik ging toen op een meer ongeveer tien mijlen uit stad waar ik een groot aantal fossielen had verzameld terwijl ik op universiteit was. Er was ook één plaats op de meerkust waar ik een aantal Indische artefacten had gevonden. Ik was verteld door OLW dat ik moest een paar dagen doorbrengen die bij het meer rusten, fossiel-jaagt en eenvoudig van genieten. Voor de maand of zo het voorafgaan van mijn vertrek voor Findhorn, tot de huidige tijd, had ik nauwelijks een ogenblik te gaan zitten en was grondig vermoeid. Na twee zeer plezierige dagen, en twee restful nachten, ging ik verder aan de Hot Springs (Hete Lenten), Arkansas, nog eens drie honderd verder mijlen weg.

Ik kwam in de Hete Lenten aan om ongeveer drie uur in de middag en ging rechtstreeks naar de winkel ik waaraan was begeleid. Ik werd getoond een aantal eerlijk-gerangschikte kristallen, maar geen van hen was groot genoeg. Bij het beschrijven van mijn vereisten aan de manager, werd ik eenvoudigweg verteld dat er geen kristallen van die beschikbare grootte waren en kwaliteit en ik zou eveneens kunnen naar huis gaan. Aangezien dit de belangrijkste handelaar in het gebied, of minstens was zodat ik

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

geloofde, voelde ik totaal verpletterd. Ik vroeg hem of waren er een andere handelaars in het gebied en hij, ", verscheidene van de mijnen heeft hun eigen winkels" ja zei en dat ik iets misschien zou kunnen vinden daar, hoewel hij het betwijfelde. Zo dreef ik verder de weg aan de volgende plaats op en vond zelfs minder beschikbaar. Ik werd verteld door de eigenaar van die winkel dat er verscheidene andere plaatsen rond de andere kant van de berg waren. Zo, met heel wat hoop die ik ben vertrokken. Na het bezoeken van drie meer winkels aan de andere kant van de Heuvel, vond ik absoluut niets geschikt.

Ik had één grote winkel met een rotswerf bezocht (een rotswerf is letterlijk dat - een enorme openluchtwurf die met lage lijsten wordt behandeld die met rotsen en kristallen van alle soorten worden gevuld) die direct werd verbonden aan één van de belangrijkste mijnen. Zij hadden een paar grote kristallen, maar zij waren niet bijzonder duidelijk, en schenen niet om van voldoende goede kwaliteit te zijn. Ik had een gevoel dat de kristallen zo bijna onberispelijk moesten zijn mogelijk. Aangezien de dag nu aan het sluiten trok, en ik grondig ontmoedigd voelde, dreef ik dichtbij aan een kampeerterrein voor de nacht op te zetten. Het bleek dat ik volledig ging niet kunnen vinden wat ik voor was verzonden. In feite, begon ik benieuwd te zijn of was ik het slachtoffer van één of andere soort van Kosmische praktische grap!

Er was een mooie kleine stroom die het kampeerterrein doorneemt, en met een zeer zwaar hart, liep ik langs het die aan meditate probeert. Aangezien ik langs ik plotseling bewust werd van een enorme aanwezigheid liep die me omringt. Het was OLW.

In antwoord op mijn unspoken vraag, antwoordde OLW, de "Kwaliteit van de eerste reeks is niet zo kritiek. De energieën die moeten worden vrijgegeven zijn vrij klein, en hun versie zal van mijn kant eveneens enigszins experimenteel zijn, aangezien zij niet door me eerder werden vrijgegeven. Ik heb slechts hen in stewardship gehouden aangezien zij van de aarde."werden teruggetrokken

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

Ik vroeg toen, "de kristallen beschikbaar in Albuquerque dan hebben gediend, alhoewel zij niet zo onberispelijk zoals degenen waren die ik?" heb gezien.

Het antwoord was ja, ", waarschijnlijk." (Er was een sterke betekenis hoewel van ' maar deze nog beter zijn.)

Ik vroeg toen, "waarom ik toen dergelijke sterke intuïties had dat zij perfect moesten zijn?"

Beantwoorde LLT, zou "u hier?" anders gekomen zijn

Ik antwoordde niet direct, maar ik had waarschijnlijk een sterk gevoel binnen mij van "niet."

Er daalde over me toen een het overweldigende gevoel van warmte en liefde, met een lichte aanraking van humeur. OLW sprak toen - "ken ik elk van mijn kinderen niet?" Zijn niet de eigenlijke haren op ons genummerd hoofd?"

Ik voelde een het overweldigende vrede die over me met een uiterst sterk gevoel van welzijn daalt. De elk van spanning en vrees die ik volledig vroeger gelopen uit me had gevoeld en ik huilde scheuren van zuivere vreugde.

Aangezien ik een beetje later kalmeerde, vestigde ik contact met OLW opnieuw. "Ik heb een groep kristallen gezien waar twee van de groep vrij onberispelijk zijn. Zouden deze?"dienen

OLW antwoordde ja, ". Het zou vooral wenselijk zijn dat de twee kristallen in contact groeien, aangezien zij reeds enigszins in attunement zouden zijn. Als resultaat van dit attunement, is het niet noodzakelijk voor de kristallen vrij zo groot te zijn om de zelfde hoeveelheid energie te kanaliseren."

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

Ik vroeg toen, "ik ben nog onduidelijk op de vereiste kwaliteit. Bedoelt u dat om het even welk?" zouden doen.

OLW antwoordde "ik door dat bedoelde, dat de kwaliteit niet van het met voeten treden van belang is maar dat u uw zeer best zou moeten doen om de beste beschikbare kwaliteit te verkrijgen. Maar voor nu zullen zij dienen als zij minder dan totaal perfect." zijn.

Aanzienlijk verlicht, kwam ik op het kamperen plaats terug en kookte diner over een open brand. Het kamperen plaats werd in een diepe bergvallei gesitueerd die door lange pijnbomen wordt omringd. In mijn verhoogde staat van voorlichting die ik heb genoten, van als nooit voorheen, de trilling van de bomen, het water, en zelfs de geur van de houten rook. Er was een zware regen die nacht en toen I awoke de volgende ochtend de lucht glashelder was.

Na ontbijt ging ik aan de rotswerf waar te werk ik de kristallen had gezien dat ik zou kunnen de mogelijke zijn voelde. Ik was niet totaal gelukkig met hen, maar zij schenen nog beste beschikbaar te zijn. Ik sprak aan één van de werknemers en vroeg over de mogelijkheid van een handel. Ik werd verteld dat het mogelijk zou kunnen zijn maar dat ik het met de werkgever zou moeten bespreken, die van het hebben van koffie was. Mijn hart was in mijn keel door elk van dit, en het extra half uur wacht geschieden als het nooit zou overgaan.

Om de tijd over te gaan nam ik rond een andere blik en ging uit om de kristallen te zien dat ik hoopte de juiste waren. Terwijl ik me rond ik getrokken vond aan een grote keek, zeer sjofele en slaan-omhooggaande cluster van kristallen die tegen een muur, degenen leunen die ik gisteren had genegeerd. Meer bekeek ik hen ik realiseerde meer dat er twee zeer grote kristallen waren die, hoewel de punten slecht gebroken waren, zeer

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

duidelijk waren. Er, toen, onder een grote groep geslagen, geslagen, droevig, en niet-gehouden van kristallen, wist ik plotseling ik de juiste had gevonden.

Binnen een paar notulen verscheen de werkgever, en ik vroeg hem of zou hij een handel voor de cluster overwegen. Hij zei ja, zou hij het minstens overwegen, en gewild zien wat ik moest uitwisselen. Wij gingen aan de rug van mijn vrachtwagen uit en ik groef doos na doos van agaats uit, definitief aanbiedend om hem uit te wisselen de volledige partij voor deze één kristalcluster. Hij scheen voor altijd nemen om een beslissing te nemen, maar definitief ja zei hij, hadden zij net over aanvang om lijstbovenkanten te maken gebruikend plakken van agaats gedacht, en dit zou ideaal zijn! Ik hees enorme sigh van hulp!

Ik keerde neer in de rotswerf om en wij maakten het agaats leeg. Dan, met heel wat moeilijkheid laadden twee van ons de 300 pondcluster in de rug van mijn bestelwagen. Zo, snijd eerder slecht omhoog van het worstelen van de scherpe kristallen in de vrachtwagen - maar zeer, zeer gelukkig - ik vertrekken terug onderaan de weg voor huis, bijna duizend mijlen weg. Ik moet terug die groep kristallen honderd keer die dag bekeken hebben!

Ik bereikte een het kamperen plaats in Oklahoma dat nacht, en had de slaap van een rusteloze nacht. Ik wekte een minstens dozijn keer en glanste een licht op de kristallen, die in hun schoonheid revelling, en bovenal, die ik was geslaagd. Tot slot onbekwaam aan slaap verder, stond ik om 4 A.M. op en begon opnieuw naar huis. Ik werd gevangen in torrential regens in oostelijk New Mexico met water bijna tot vlor van de auto over de weg. Maar ik drukte, en bereikte Albuquerque door om ongeveer 8 P.M., een aandrijving van 1300 km sinds die ochtend. Zo uitgeput aangezien ik was slaagde ik erin om de kristallen zelf leeg te maken en sleepte hen in mijn garage waar zij voor de nacht veilig zouden zijn. Dan stortte ik in bed in.

De volgende dag werd ik verteld door OLW dat ik een kleine ruimte binnen mijn garage met een sluitendeur moet bouwen, waar ik het daadwerkelijke knipsel moest doen. Ik

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

werd verteld dat van de eerste keer zij door hulpmiddelen werden geraakt dat zij niet door iedereen maar zelf moesten worden gezien tot zij in de Zaal in Findhorn hingen. De zes voet vierkante ruimte werd gebouwd over het gebied waarvan ik net mijn hoofdstuk van gem-scherpe machines had bewogen. Ik werd verteld door OLW om specifiek te gebruiken dat de vlek, als mijn energie aan het ' wortel werd geschoten '. Ik werd toen verteld dat de groep kristallen op mijn energieën in die positie, en op de energieën van de ruimte, voor verscheidene dagen zou moeten mogen afstemmen. Tijdens dit keer werd de oppositie van mijn vrouw tegen elk van dit bijna totaal, en in een bespreking met Toer Luis, wees hij erop dat dit een uitdaging aan mijn eigen sterkte van zal was. Het was dat!

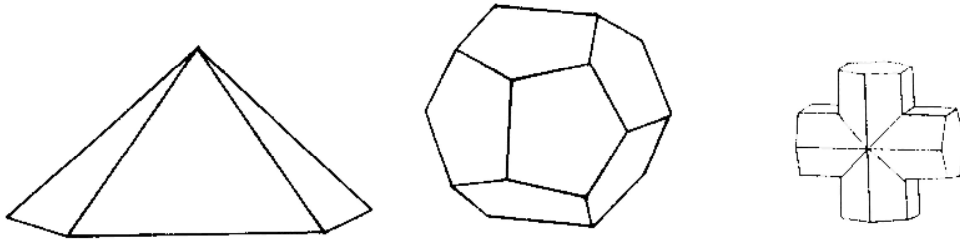
Ik had het verwacht dat neemt me ongeveer twee dagen om de kristalcluster te demonteren om de twee noodzakelijke kristallen weg te gaan. Stil zittend in de kleine ruimte, stemde ik op zowel de kristallen als mijn hulpmiddelen af. Ik scheen om precies te weten waar elke slag moest vallen, en welke sterkte van slag aan gebruik. In plaats van twee dagen, nam het me twee uren.

Nadat de groep werd gedemonteerd, nam ik de twee kristallen die moesten worden gesneden en hen samen in attunement, nogmaals, met de energieën van het het werkgebied legden. De rest van de cluster die ik opzij op een reeks boekenrekken heb gestapeld gebracht=worden= die in de ruimte voor dat doel - nog meer dan twee honderd ponden kristal. Ik werd verteld om alles door het scherpe proces samen te houden. Er waren zeventien belangrijke kristallen in de cluster, sommige tot zes duim in diameter en veertien duim in lengte. Ik werd toen geleid dat de ruimte zou moeten worden gesloten en de kristallen worden toegestaan om hun energieën weer aan te passen na wordt gescheiden. In feite, was het bijna een week alvorens ik de ruimte opnieuw ingaf - ik was vlak op mijn rug met griep.

Tijdens de ziekte niettemin, werd ik getoond in een visie hoe te om machines te construeren om dergelijke grote kristallen te snijden. Zij waren over duizend keer groter dan om het even wat ik eerder had gesneden. Zij moesten als grote halfedelstenen

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

worden gesneden. Ik werd ook getoond hoe te om mijn grote rotszaag aan maximumeffect te gebruiken in het inleidende vormen. Één kristal was om te zijn een pentagonal piramide en andere een pentagonal dodecahedron (een 12-opgeruimd cijfer met elke kant een regelmatig pentagoon).

Dit zijn uiterst complexe te snijden vormen, maar ik werd getoond hoe zij zouden kunnen worden gedaan gebruikend een combinatie van het zagen, malend, en oppoetsend. Na de bouw van het noodzakelijke materiaal tijdens mijn 'griep' tijd, was ik bijna bereid te beginnen.

Dodecahedron ging de moeilijkste vorm zijn. Nergens was daar een lijst van de hoeken tussen de gezichten. Boeken van de meetkunde waren weinig hulp (niets, eigenlijk) en het enige model dat ik was een 1 cm dodecahedron van pyriet - het enige mineraal heb gehad dat in deze vorm kristalliseert. Ik mat de hoeken weg van het best ik kon, maar ik was nog van mening dat het niet dicht genoeg was. De volgende dag was een Zondag, en ik wilde een lading van dingen aan de lokale vlomarkt (laarsverkoop) nemen. Ik nog niet voelde te helder, maar ik werd nog een sterke betekenis ik de inspanning zou moeten leveren. Ik kwam bij de marktplaats aan, en begon om mijn lijst op te zetten. Ik babbelde met de kameraad bij de volgende lijst, en kreeg aan het bekijken zijn vertoning. Daar, zittend over een voet van mijn eigen lijst, was een pentagonal dodecahedron! Het was ongeveer overdwars 10 cm, en werd gemaakt omhoog als stuk speelgoed van een kind met een binnen bos van rattley materiaal. Onnodig te zeggen, meteen kocht ik het.

Ik kan herinneren niet aan deze dag of ik bleef om mijn materiaal te verkopen of niet.

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

Nu ik mijn model had, waarvan ik de hoeken kon meten nauwkeurig, was ik bereid te beginnen. De eerste stap was aan zaag de stukken in ruwe vorm. Ik besliste met dodecahedron eerst te beginnen aangezien het de uitdaging van twee was. De allereerste actie was zag eenvoudig een sectie de juiste dikte van kleiner van de twee kristallen. Plaatsend het kristal in mijn grote rots-zaag, begon ik met de eerste besnoeiing. En, terwijl de steen door de zaag ging, nog wordt vermoeid van de griep, ging ik onmiddellijk naar slaap. Onbekend aan me was dat het zaagblad waar en de besnoeiing niet was een excentrisch beetje volgde, veroorzakend het binden tussen het blad en het kristal, creërend heel wat hitte. Toen ik definitief de zaag opende, was het kristal net onderaan het midden gebarsten.

Ik herinnerde een Bijbelse uitdrukking over 'aan scheur zijn kledingstukken in angst.' Nu kende ik volledig de betekenis van de uitdrukking. Tezelfdertijd was er een scherpe berisping van OLW: "Ik zal mijn werk niet hebben dat op een achteloze manier!" wordt gedaan

Ik stortte in bed in uiterste wanhoop in, en bleef daar voor de rest van de dag.

Nadat ik de volgende dag had teruggekregen, had ik een plotselinge inspiratie en stormde aan de garage om het andere kristal te bekijken. Het was groot genoeg en duidelijk genoeg om beide kristallen van het te krijgen!

Enorm verlicht en met heel wat meer voorzichtigheid, begon ik snijdend nogmaals. Dit keer regelmatig ging alles, en met me die over de zaag hangt elke seconde, werden de stukken spoedig gezaagd in vorm.

Kort na dit werd ik geleid in een visie aan een bepaalde plaats op een helling dichtbij Taos, New Mexico, waar ik kristallen eerder had verzameld. Deze plaats, een deel van de heilige bergen van de Navajo, produceert kristallen minerale staurolit, een bruin mineraal dat kristallen in de vorm van een gelijk-wapenkruis vormt.

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

Zo, nogmaals lading omhoog mijn gelovige bestelwagen, was ik weg aan Taos op 31 Oktober. Op de weg aan Taos had ik een bericht van een Meester die me eerder had gecontacteerd. Om bewijs aan te bieden van wat ik was verteld, werd ik verteld "ik een mirakel van het helen." zal uitvoeren.

Ik kwam bij de verzamelende plaats aan vlak vóór dark, en meteen beklommen aan de plaats op de helling die ik in de visie heb gezien. Binnen vijftien minuten die ik een kristal dat ik heb gevonden geweten=heb= was juiste. Ik bleef graven aangezien de duisternis viel en van plan was om de volgende dag meer te graven om een paar meer kristallen voor mijn eigen gebruik te krijgen. Aangezien ik onderaan de heuvel in de duisternis kwam die ik bewust me ben begonnen om te zijn van een hoogtehoofdpijn aanvang. Dit bedroeg 2800 m en met de zware oefening was ik niet ook verrast. De hoofdpijnen van de hoogte zijn medisch ernstig, en de enige behandeling moet aan een lagere verhoging krijgen. Aangezien ik het juiste kristal hoe dan ook had, begon ik huis.

Aangezien ik aan lagere hoogte kreeg begon de hoofdpijn te verlichten, en ik was achter door Fe Santa bij ongeveer negen uur p.m.. Aangezien ik van Fe Santa verdreef en op het punt stond de belangrijkste weg in te gaan, waren er een het enorme conflict en malen van toestellen en mijn gelovige oude bestelwagen clanked aan een het huiveren halt. Ik trok aan de kant van de weg. De motor zou nog lopen, maar toen ik hem in toestel zette waren er het vreselijke malen en het raspen en het zou zich niet bewegen.

Met de staurolite Findhorn brandkast in mijn zak, begon ik te voet met lange trek terug naar Fe Santa voor hulp. Na een lange gang kreeg ik aan een gaspost die een openbare telefoon had, en riep huis - nutteloos. Ik had vergeten dat mijn vrouw bij een partij van Halloween met haar kinderen was. Bij elf uur sloot de post, zodat moest ik een andere helft-mijl onderaan de weg aan een alle-nachtkoffie lopen, waar er een andere ' telefoon was. Tot slot bij middernacht kon ik door worden, en kwam uiteindelijk 's morgens naar huis bij twee aan.

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

Ondanks mijn uitputting ik omhoog vroeg de volgende ochtend was terug naar Santa Fe, zestig mijlen weg te worden, om mijn bestelwagen terug te winnen. Ik kon niet me veroorloven om hem te hebben gesleept allen dat de manier, zodat het aan me was het op mijn te doen. Ik werd ook over hem ongerust gemaakt die vandalized is, zoals dat gebied een bijzonder slechte reputatie voor dat had. Maar toen ik daar in onze andere auto aankwam, was er geen schade.

Ik plaatste aan het werk verwijderend de drijfjas, slechts te ontdekken om dat ik niet de juiste moersleutel had. Aangezien het Zondag was, verwachtte ik open om het even wat in Fe niet Santa om te zijn, maar binnen kort terwijl ik een kortingsopslag open vond en ik was spoedig terug met juiste.

Ik herinnerde een truc ik mijn jaren van het vadergebruik vóór zag: geselend de twee bumpers van beide voertuigen samen, met een oude band tussen als buffer. Het werkte volkomen, en na een langzame maar uneventful reis, had ik hem spoedig huis.

De volgende ochtend die ik ben begonnen in te weten te komen wat verkeerd was. Na verscheidene uren kon ik niets vinden. En toch 'ole had Charlie lawaai het spook opgegeven en totaal om enkel twee nachten geweigerd te lopen geleden. Tot slot sloot ik alles opnieuw aan en besliste te proberen om hem ertoe aan te zetten om te zien wat verkeerd was. Ik begon hem en zette hem in toestel. Er was geen lawaai. Zorgvuldig besliste ik hem te drijven een paar voeten. Opnieuw, geen lawaai.

Zo besliste ik hem rond het blok te drijven. Hij liep volkomen!

En heeft aan deze dag. Was dit een mirakel van het helen?

***

Een belangrijke kwestie kwam omhoog vroeg in November. Mijn vrouw, de van wie oppositie tegen elk van dit sterker groeide tegen de dag, kwam aan me me vertellen zij

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

had gehad een visie van mijn dood op de reis aan Schotland. Zij was vrij intuïtief, en toen zij visies van dingen had, kwamen zij gewoonlijk waar. Zij vertelde vrij duidelijk me dat ik niet de reis zou overleven. Dit linker me met een echte uitdaging aan de betekenis van belang van het werk: deed het waarde als het zou kunnen kosten me mijn leven? Het antwoord, tenslotte, was ja. Ik wist instinctief dat ik hen aan Findhorn zou krijgen, en wat zou kunnen gebeuren nadat dat onbelangrijk scheen. Ik had geen betekenis van voorteken, noch was I op elk ogenblik dan minder blij in het werk.

Zo door November ben verdergegaan dat ik met het malen en het vormen van de kristallen. Aangezien zij hun definitieve vormen en afmetingen naderden werd ik opdracht gegeven aan door OLW om een looddoos over 30 cm x 30 cm x 40 cm te maken om hen binnen te houden aangezien de definitieve stadia werden bereikt. De doos werd gegoten in één stuk en werd gewogen meer dan 60 kilogram. Ik werd ook aan opdracht gegeven om kristallen van andere mineralen in de doos te plaatsen eveneens, om om het even welke buitenenergieën te absorberen die de doos zouden kunnen doordringen.

Ik moest voor Findhorn op 20 weggaan December en de luchtvaartlijnkaartjes kwamen van Findhorn op de negentiende (natuurlijk) aan. Het definitieve oppoetsen werd gedaan op de achttiende, en toen had ik het probleem hen van de houder die ik voor het knipsel had geconstrueerd. Zij werden geplakt vast met epoxy, die ik dacht ik met chemische producten zou kunnen oplossen - die niet werkten. Ik had nu visies van gedaan hebben van hen, en het kunnen niet hen krijgen unstuck!

Binnen stemmend aan OLW, werd ik verteld om een schroevendraaier te zetten tegen de houder bij een bepaalde hoek en het een whack met een hamer te geven. Ik werd met afschuw vervuld - het kwarts is vrij gevoelig voor schok, en ik was bang ik hen zou verbrijzelen. Tot slot met heel wat vrees en trepidation, gaf ik het een poging. Het werkte!

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

Ik werd ook aan opdracht gegeven om een houten doos te construeren om hen te dragen binnen, om te kijken als de dozen dat de wetenschappelijke instrumenten binnen worden gedragen. En, dat zou het onder de vliegtuigzetel moeten kunnen passen. Ik werd geïnstrueerd dat van de tijd de kristallen werden verwijderd uit de scherpe ruimte zij niet mijn persoon moesten verlaten tot zij in Findhorn aankwamen.

Één van de laatste banen alvorens voor Schotland weg te gaan was brand-verbrijzelen alles behalve uitgezocht weinigen van de resterende kristallen van de cluster. Dit werd gedaan door hen te verwarmen in mijn houten-brandt fornuis en dan hen te werpen in een emmer water. Het doel was ervoor te zorgen dat in wat recentere tijd deze kristallen niet op een manier niet in overeenstemming met die in Findhorn konden worden gebruikt, in zoverre dat zij in natuurlijke attunement met hen waren. (Van het blijven werden weinigen, twee later gesneden voor gebruik bij andere tempels - meer over dat recenter).

Definitief op de twintigste weg was ik. Bij het aankomen in New York werd ik verteld dat de vlucht van Londen wegens mist werd geannuleerd, en het zou verscheidene dagen vóór de heropende luchthaven van Londen kunnen zijn. De luchtvaartlijnmensen hadden een totaal ' geven niet ' houding en waren opmerkelijk nutteloos. Ik ging in ontmoediging weg - om dit ertoe te brengen ver, slechts om terug worden gedraaid! Maar toen begon ik boos te worden. Na het vliegen halverwege over de V.S. die ik ik niet ging regelen voor ' hoewel geluk ' heb beslist.

Dit keer ik naar de teller van de klantendienst klaar ging om op het indien nodig te verpletteren. Ik werd ontmoet door een zeer prettige en nuttige mens, en toen hij hoorde probeerde ik werkelijk om aan Schotland te krijgen, vertelde hij me er een vlucht ongeveer weggaand voor Prestwick in een half uur was. Het enige probleem was dat de vervoerprijs achtentwintig dollars meer dan de vlucht van Londen was. Ik was plotseling vijftientwintig centen.

Hij grijnste, groef in zijn eigen zak, en compenseerde het verschil.

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

Zo uiteindelijk, was ik op mijn manier.

Ik had de laatste beschikbare zetel in Tweede Klasse, zodat vroeg de cabinebeheerder of zou ik letten op bewegend tot Eerste Klasse voor de start zodat kon hij mijn zetel gebruiken. Ik zei ik helemaal niet lette op, maar ik wilde mijn doos met me nemen. Hij verzekerde me dat het volkomen veilig zou zijn waar het was, maar toen ik aandrong, eerder grumpily goed keurde hij.

Zodra wij in de lucht de Eerste passagiers van de Klasse waren, die me thankfully voorlopig omvatte, werden overhandigd grote zakken van gemengde noten. Het werd gevolgd een paar notulen later tegen een seconde aangezien eerste in seconden verdween! Ik had niet ongeveer 8 uren gegeten en ik was ravenous - het extra geld dat ik aan mijn kaartje Prestwick heb besteed was mijn dinergeld. En, het was het geld dat ik heb moeten om Findhorn telefoneren toen ik voor iemand aankwam schikken te komen en me te verzamelen. Hoe ik nu ging leiden dat ik niet zeker was, maar minstens ging ik aan de juiste kant van de Atlantische Oceaan zijn!

Ik kwam op mijn zetel in Tweede Klasse (aan een welkome maaltijd) terug en aangezien de vlucht vorderde, zou de jonge medezitting in de zetel naast me over geleund en bovengenoemde "Gratie mijn nieuwsgierigheid, maar ik kunnen vragen wat in de doos?" is.

Ik vertelde hem het was een steen die voor een tempel in Schotland, op een kleine plaats snijdt die hij, geroepen Findhorn nooit waarschijnlijk had vernomen. Hij leunde scherp in zijn zetel achterover en zei "dat waar ik!" ga.

Hij was Peter, de zoon van een communautair lid dat voor Kerstmis overgaat te bezoeken.

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

Toen wij in Prestwick aankwamen, Peter (die geldt voor de ' telefoon) had riep zijn moeder en wij werden verteld dat wij op de luchthaven van Glasgow, ongeveer 60 km dichter aan Findhorn zouden moeten gaan dan Prestwick. Daar moesten wij in een hotel controleren, aangezien het verscheidene uren zou zijn alvorens iedereen ons kon bereiken. Gelukkig had Peter ook genoeg geld voor het hotel!

Wij ontdekten dat er een bus bijna meteen weggaand voor de luchthaven van Glasgow was, en wij stormden uit de deur op het allerlaatste moment om het te zien weg trekken. Wij draaiden aan gang terug binnen en kwamen bijna een heer in een eenvormige buschauffeur tegen wie onderzocht waar wij gingen. Ik vertelde hem wij net had gemist de bus aan Glasgow. Hij dacht voor ongeveer een halve seconde en wees toen op een andere dichtbij geparkeerde bus. Hij zei hij ons zou overnemen. Wij dachten hij bedoelde dat hij over hoe dan ook ging, maar wij waren de enige op de volledige bus. Ik ben benieuwd hoe vaak dat wordt gedaan!

Aangezien wij over het Schotse platteland dreven begon het langzaam daglicht op een koude en ijzige de winterochtend te krijgen. De hemel draaide een briljant rood in de zonsopgang en het grimmige overzicht van de onvruchtbare bomen tegen de rode hemel was adembenemend. Wij kwamen definitief bij de luchthaven van Glasgow aan een later uur, en controleerden in een hotel. Ik had niet meer dan vierentwintig uren geslapen, zodat de kristaldoos en ik krulde omhoog voor een paar uren van slaap alvorens onze rit om 5 p.m. aankomt.

Onze aandrijving aan Findhorn nam ons door de vallei van de Rivier Spey. Er was een briljante volledige maan, en er was vroeger mist geweest. Dichtbij het dorp van Grantham-op-Spey had de mist de bomen en vrij veel al het andere met briljante kristallijne vorst met een laag bedekt, die in het maanlicht fonkelt. Alhoewel het bitter koud was hielden wij de auto voor een paar notulen tegen om de overweldigende schoonheid van een echte fairyland weg te gaan en te bewonderen. Met de doos die nog onder mijn wapen wordt geplooid, natuurlijk.

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

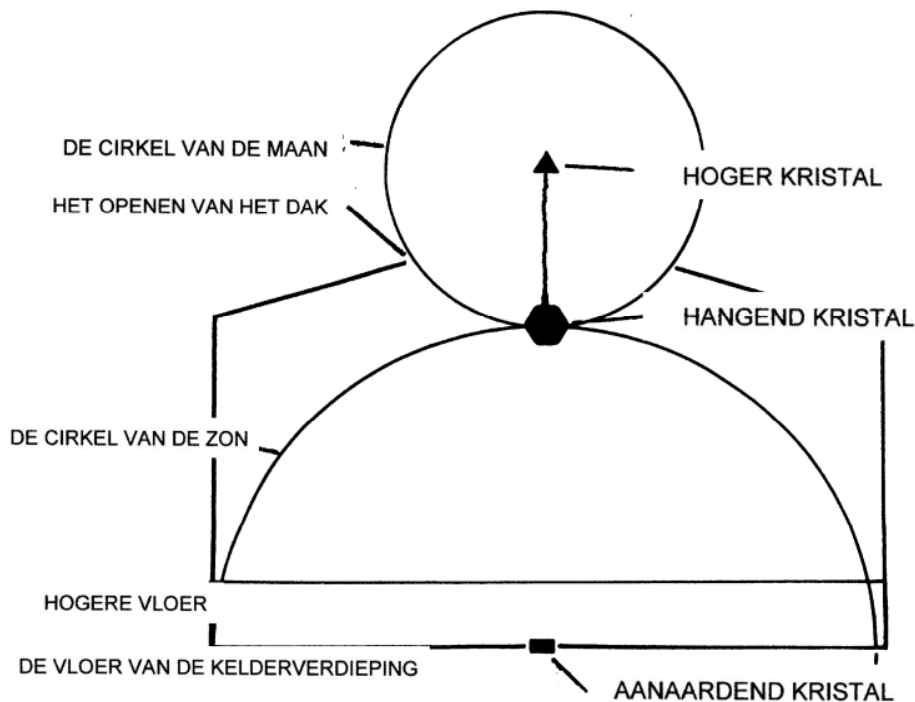
Uiteindelijk kwamen wij in Findhorn bij ongeveer 1 AM aan. Ik werd ook gestimuleerd aan slaap - ik bevond me in de de keuken van Ripley nippende thee en bijna het zoemen met energie. Na definitief het beheren van een paar urenslaap, was ik omhoog vroeg de volgende ochtend. Met de kristallen nu veilig in Findhorn, kon ik van de doos definitief losmaken!

Die eerste dag in Findhorn, twintig eerste, had ik mijn eerste vergadering met Peter en Eileen Caddy. Wij bespraken de kristallen en de begeleiding die ik betreffende hen had ontvangen. Ik had specifieke instructies van OLW op de bescherming van de kristallen en de methode om hen te activeren. Peter en Eileen zowel gaven de mening dat de begeleiding betreffende bescherming verkeerd was, en dat de gemeenschap van mening zou zijn dat het veel te gesloten was. Ik vertelde vrij duidelijk hen dat ik verplicht voelde om mijn instructies aan de brief te volgen, aangezien letterlijk alles ik aan dat punt was verteld correct was bewezen. Het laatste ding dat ik heb gewenst om te doen moest een drukte over het creëren allen, en ik werd niet een weinig verrast bij mijn eigen wang in het tegenspreken van deze twee mensen die hadden gedaan en gezien meer dan ik zelfs kon veronderstellen. Maar wij beslisten definitief te wachten en te zien wat alvorens een definitief besluit te nemen opende.

De volgende ochtend, tweeëntwintigste, begonnen wij ontruimend de kleine ruimte in het centrum van de tempel, in de kelderverdieping. Het tempelgebouw is een groot pentagonal gebouw met de ' grond ' vloer verscheidene voeten boven grondniveau, en de kelderverdieping verscheidene hieronder voeten. Dit is toe te schrijven aan de contour van het land - rond gemaakte zandduinen. De ruimte van de centrumkelderverdieping is een kleine pentagonal ruimte ongeveer twaalf voet overdwars, precies op het gebouw cantered. Dit was de ruimte waar de kristallen moesten worden gehouden, en waar het staurolite kristal bijvoegsel moest zijn in de concrete vloer in het nauwkeurige centrum van het gebouw. Het dak van het gebouw wordt gebouwd in een geodetische structuur met het pentagonal openen in het centrum, precies de grootte van de kleine ruimte in de kelderverdieping. Het was over dit dak openend dat de structuur nog werd gebouwd om de kristallen te huisvesten, die niet tot

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

de dag van de installatie werd beëindigd. Het dak was verlaten zonder enige structuur tot men wist dat de kristallen tijdens wordt gemaakt waren. Elk van dit werd beslist, door de manier, verscheidene jaren vóór mijn eerste bezoek. Men wist helemaal bij het begin dat er uiteindelijk daar kristallen zou zijn.

De Universele Zaal werd gebouwd door intuïtie zo veel zoals door architectuur, en het was niet until werd het beëindigd dat bepaalde aandelen in zijn bouw werden ontdekt. Een gebied dat met zijn omtrek wat betreft de muren wordt getrokken en dat op het centrum van de benedenverdieping wordt is in het zelfde aandeel tot een gebied dat wordt getrokken gecentreerd om enkel de partijen te raken die van het dak aangezien de Aarde aan de Maan is openen. En, die gebieden enkel aanraking. En, als het centrum van het gebied van de ' Maan ' als top wordt gebruikt, is de tophoek van een driehoek die aan de basis van de muren wordt getrokken waar zij de kelderverdiepingsvloer snijden de nauwkeurige tophoek van de Grote Piramide. Het was deze posities die door de heilige meetkunde van het gebouw worden geproduceerd die de plaatsen voor de kristallen waren. Het piramidekristal moest bij top de van de ' Grote Piramide ' gaan, en dodecahedron moest van het aan de kruising van de aarde-Maan

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

gebieden hangen. * Na het schoonmaken van de kleine ruimte bepaalde de plaats ik zorgvuldig van het nauwkeurige centrum van het gebouw, en beitelde een klein gat in de concrete vloer op het centrum, om het staurolite kristal op het gunstige ogenblik in te bedden.

Ik werd begeleid dat de kristallen in de kleine ruimte op de ochtend van twintig de derde moesten worden bewogen en van dat voorwaartse ogenblik moest niemand de ruimte behalve mij ingaan. En, dat er geen verlichting in de ruimte behalve kaarslicht te zijn waren. Zo, op de ochtend van derde van December twintig, bereikten de kristallen definitief de tempel. Tijdens die ochtend bereidde ik de verbindende draad voor om tussen de piramide en dodecahedron, draad te gaan die van 14 ktgoud wordt gemaakt dat door Sylvia, een communautaire verdediger wordt geleverd. De kristallen werden toen vastgemaakt aan elkaar en werden in een specifieke positie opgemaakt om op de energieën van elkaar en op de tempel af te stemmen. Ik bereidde ook de steunen voor de kristallen voor - zilveren draden die aan de hoeken van het piramidekristal vastmaakten, en reduceerde de hoek van het corresponderen binnen muren van de tempel. In de middag werd het duidelijk dat één extra punt noodzakelijk was om het energiewerk van de kristallen te voltooien zodra zij werden geïnstalleerd: een koperspiraal om hen te behandelen. Deze spiraal was gezien in vroegere begeleiding, maar ik dacht niet het voor de aanvankelijke installatie noodzakelijk zou zijn. Het was het één punt dat ik geslaagd s= om te verduidelijken.

Met een weinig het gekke rond kijken, ontdekten wij sommige lengten van koperbuizenstelsel die ongeveer zeven voet lang - enkel de juiste lengte waren. En, bracht een broodje van koperstrook over aan het licht een brede duim. Aangezien ik opdracht aan was gegeven aan om de tempel niet te verlaten zodra de kristallen in de centrumruimte waren, legde ik een slaapzak op de vloer buiten de ' kristalruimte ' in voorbereiding om de nacht door te brengen.. Tijdens de avonduren die ik ben begonnen om aan de spiraal te werken. Het ook was een pentagonal piramide, maar zeer enkel wijd genoeg lang en verdunt - om het opgezette piramidekristal te behandelen. Ik had nooit om het even welke het solderen gedaan maar ik was van mening dat ik dit stuk

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

eveneens zou moeten maken. Ik slaagde erin om het kader gedaan te krijgen alvorens ik definitief aan straalvertraging en zuivere uitputting toegaf. Ik sliep voor slechts een paar uren en soldeerde omhoog opnieuw bij 5 am. Aangezien ik de strook rond het kader verpakte, ontdekte ik dat er een specifiek aantal noodzakelijke draaien was. Op zijn plaats solderend het aangezien ik ging, ontdekte ik ook die daar precies genoeg in het dertig-voet broodje aan binnen een duim was!

Ik voltooide ongeveer de spiraal bij middag op twintig de vierde, en ging in de ' kristalruimte ' met definitieve voorbereidingen beginnen. De nacht alvorens ik een bezoek van Peter had en hem vertelde (met mijn hart in mijn keel - Peter was een vrij indrukwekkend individu!) dat was ik dat tenzij mijn instructies van OLW aan de brief werden uitgevoerd, in goed geweten van mening ik niet de kristallen aan de gemeenschap kon vrijgeven. Tot slot ging Peter met dit akkoord.

Bij ongeveer twee uur in de middag van de Vooravond van Kerstmis, plaatste ik het eerste kristal in de vloer. Ik was begeleid dat de kristallen op zijn plaats op het dak door drie uur moeten zijn en dat het gebouw minstens vijf uren moet worden gesloten tot vijf van ons binnengingen om het beschermingswerk voorafgaand aan het begin van de activering bij acht PM te doen. Bij twee - dertig werden de kristallen geplaatst terug in de doos, en ik begon met mijn klim op het dak waar een huilende gageel blies en de temperatuur was goed onder het bevroren.

Aangezien ik omhoog de helling liep op het dak te krijgen, gaf iemand ter plaatse een schreeuw. Een regenboog had net lucht geleken! Slechts een paar seconden later aangezien ik het dak bereikte, zag ik ter plaatse George Ripley en draaide om op de regenboog aan hem te wijzen. Het was gegaan!

Met numb vingers werd ik op zijn plaats definitief de kristallen en verbond met de steunen zoals geleid. Ik plaatste de koperspiraal over de kristallen en maakte het eveneens in plaats vast. De kristallen werden toen behandeld unseen met een zwarte sluier om tot de activering te blijven. Wegens de bevroerende koude en mijn numb

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

vingers was het ongeveer tien afgelopen drie alvorens ik de installatie voltooide. Toen ik neer van het dak beklom waren er verscheidene mensen die, met inbegrip van George Ripley en focalizer van de bouwbeëindiging wachtten. Aangezien ik erachter met de timing was werden wij gevraagd door OLW om het gebouw in te gaan en een kalmerende meditatie uit te voeren opdat het gebouw gemakkelijker op de nieuwe kristallen zou kunnen afstemmen. Iedereen werd gewaarschuwd niet om omhoog te kijken!

Ik was verteld dat een transmissie aan de gemeenschap door me door OLW, de eerste keer worden verzonden die ik had gekanaliseerd. Ik ging aan Ripley terug en probeerde te rusten - nutteloos. Tot slot bij ongeveer zeven uur werd ik opdracht gegeven aan om een zout bad te nemen en naar de tempel bij een ongeveer kwart naar acht te gaan. Vijf ons die het beschermingswerk moesten doen iedereen gelijktijdig aankwam en wij gingen en deden het werk in wij om opdracht aan werden gegeven aan te doen.

De gemeenschap dient dan binnen, over honderd vijftig in verteld allen -. Er waren velen wie niet gedwongen om daar voelden eveneens te zijn en dat was ook o.k.. Zij die kwamen vormden een cirkel rond vijf van ons die het beschermingswerk deden, en ik sprak de aanroeping. Ik was plotseling in een plaats van briljant wit licht, en ik hoorde de woorden van Onbegrensde Liefde en Waarheid sprekend met mijn stem:

* Transmissie van 24 December..1977

"Ik BEN *Onbegrensde Liefde en Waarheid*.

Ik breng u groeten op dit, de momentous gelegenheid van de Nieuwe Leeftijd. Er zijn deze nacht worden vrijgegeven bepaalde energieën die niet op de Aarde vijf duizend jaar zijn verschenen.

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

Het is grotendeels door attunement van deze gemeenschap en door anderen als het dat de tijd is gekomen, die het uur heeft geslagen, voor deze energieën die opnieuw op de Aarde moeten worden vrijgegeven. Met deze komt energieën een verantwoordelijkheid namens elke persoon die op de energieën van de Nieuwe Leeftijd afgestemd is, want door dit attunement deze energieën zullen verleend worden, en door dit attunement moet deze energieën worden gebruikt. Die van u die vanavond op dit ogenblik aanwezig zijn hebben deze energieën voordien gekend.

In een andere tijd van de Aarde werden deze energieën verkeerd gebruikt, want zij energieën van de Wil zijn. Men vereist vanavond van de aanwezigen dat een besluit en een oefening van uw individueel testament worden gemaakt, dat deze energieën alleen door het Bewustzijn van Christus zullen worden geleid dat binnen elk van u blijft stilstaan. Het misbruik van deze energieën, d.w.z. de toepassing van hen zonder het Bewustzijn van Christus, veroorzaakte directst de desintegratie van de geestelijke gemeenschap die gekend was en genoemd geworden in deze tijd, Atlantis is. Wij moeten zijn van het meest vaste besluit dat dit niet opnieuw zal gebeuren. Ik heb deze energieën in stewardship voor dit ogenblik gehouden. Deze energieën zijn als een reservoir met een afvoerkanaal dat niet kan worden gestopt. Zodra zij worden vrijgegeven zal het reservoir leegmaken. Zult u in deze wateren van het leven, baden of u gereinigd?

Dit is de vraag die u, elk van u, in uw zielen en harten op dit ogenblik moet oplossen. Er zal nu een ogenblik van stilte zijn terwijl elk van u in de diepte van zijn het zijn nadenkt wat ik heb gezegd.

Ik wens om op dit moment erop te wijzen dat er één of andere vraag in de gemeenschap betreffende de aanwezigheid van bepaalde vijf mensen in deze bouw voorafgaand aan dit ogenblik is, dat ik zou wensen om op te lossen.

Ik zou dit aan u zeggen. Elk van ons op de Aarde, en het heden in deze gemeenschap op dit ogenblik, heeft zijn eigen benoemde taak. Dat deze taken niet noodzakelijk met

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

allen is worden gedeeld aangezien het zou moeten zijn. Er is helemaal geen betekenis van uitsluiting van om het even welke persoon of deel wegens deze afdeling, deze taak door Almachtig van taak. Ben bij vrede met dit en weet dat het zo is.

Vijf van u worden nu verzameld in het centrum van deze bouw. U moet de nadruk zijn van wat in de volgende notulen moet komen. Het is door u dat de energieën van de gemeenschap zullen worden geleid. De energieën die moeten worden gebruikt moeten door de kristallen door vijf van u worden getrokken die in overleg handelen. De wil van de gemeenschap moet aan en door u worden geleid aangezien dit voorkomt.

Ik zou elke persoon in de ruimte, nu vragen om in zijn hart de sterkte van zijn besluit te onderzoeken, dat deze energieën door het Bewustzijn van Christus zullen worden geleid. Aan die van u die echt op dit niet kunnen afstemmen zou ik zeggen: er is geen scheiding, is er geen afdeling. Uw benoemde tijd is nog niet gekomen. Ben bij vrede en weet dat het zo zal zijn.

Ik zou de gemeenschap nu, vragen om uw wil op vijf te concentreren wie zich in het centrum van uw cirkel bevinden. En aan vijf in het centrum zou zeggen dat ik, snel voorbijgaand, nog nu zijn. Ben een reservoir voor de wil van de gemeenschap. Laat hun energie en hun wil binnen u bouwen, en worden voorbereidingen getroffen aangezien u deze bevoegdheden door de kristallen trekt dat er het bevrijden door u terug naar de gemeenschap van de energie en de wil zal zijn die aan u van hen wordt geleid. En weet dat deze stroom die van energie achteruit van u gaat door de kristallen de energieën zal trekken die moeten worden vrijgegeven. Zijn allen stil nu en leiden ons testament aangezien het wordt gevraagd.

(pauze)

Aan vijf in het centrum, zou ik aan u nu opdracht geven om uw aandacht op de kristallen te concentreren: op het kristal dat hangt onder welke door een koord van goud met het kristal wordt verbonden dat hierboven is, en het is door dit lagere kristal dat u deze

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

energieën in de wereld zult trekken. Concentreer me nu op het lagere kristal. *(pause) *
Aan vijf ik nu zeg, visualiseer als u de stroom van energie aan uzelf van dit kristal zal.
Visualiseer de stroom van energie aangezien het naar de linkerzijde en naar het recht
gaat. Bewust ben van de zielen die zich achter u, want in een paar notulen u deze
energie aan die personen gaat leiden, aan die zielen bevinden die onmiddellijk achter u
zijn.

(pauze)

Het is tijd. Laat de energieënstroom!

(pauze)

Het wordt gedaan. Beteken nu een paar notulen en stem op deze nieuwe energieën af.

(pauze)

Ik word opdracht gegeven nu aan door hij die me stuurde, om het volgende bericht aan
de gemeenschap mee te delen Findhorn: De manifestatie van Christus is dreigend. De
nauwkeurige tijd van de komst is nog niet gekend, maar dit is de eerste gebeurtenis in
deze manifestatie.

Hen die oren hebben hen laten horen; zij die ogen hebben, laten hen zien. * De zegen
van mij en Christus zijn op u.

Ik BEN *Onbegrensde Liefde en Waarheid.*"

** en na **

Ik herinner veel over de tijd onmiddellijk niet na het kanaliseren. Ik herinner het witte en
langzaam verdwijnt voelt terug in de zeer wobbly Zaal opnieuw - en licht dat weinig

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

meer dan om neer te liggen en slaap wil. Toen ik definitief, zoemde ik nog teveel om te rusten.

Ik was niet me bewust van om het even welke bepaalde sensatie op het ogenblik van activering, maar waar ik was zou ik waarschijnlijk niet hebben. Velen in de Zaal rapporteerden dat zij vonden een golf van energie hun geheel doordringt dat is. Verscheidene mensen die zich in openlucht op het ogenblik van activering bevinden rapporteerden dat de lage, lage, door de wind aangedreven wolken over de Zaal alsof stromend rond een obstakel scheidden.

De volgende dag, de Dag van Kerstmis, Eileen ontving het volgende bericht uit haar Bron: "Geliefd, was de Ceremonie van de kristallen in de Zaal al deel van Mijn plan en werd volledig gezegend door me. De macht die op dat ogenblik werd vrijgegeven was enorm. Ron werd eenvoudig gebruikt als kanaal door me om dit allen te verwezenlijken. Wat waren zich bewust van wat plaatsvond, keurden sommigen het op geloof goed en anderen verwierpen het. Het is niet van belang wat werd gedaan en slechts zeer best zal van het komen.

Het was noodzakelijk op dat ogenblik want wat om plaatsvond te zijn een handeling van zal, Geloof, en Vertrouwen, en het was daar allen.

In 1967 gelijkaardig werd iets gedaan en omdat het op het etheric vliegtuig slechts zij plaatsvond die bewust waren gevoelig waren en het tot grote zorg, en zelfs afdeling en verwerping leidde, maar dat ook was al deel van Mijn plan; opvoeren van energieën, zet de geestelijke spiraal aan plaatsvond. En van toen op enorme veranderingen vond door de Aarde plaats. Ben bij perfecte vrede en behold Mijn is benieuwd en de gloriën gebeuren. De zeer grote veranderingen vinden plaats en de veranderingen zijn noodzakelijk alhoewel zij af en toe ongemakkelijk zijn. Stroom met hen allen. Ik leid en leid alles wat gebeurt.

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

De vrede binnen uw harten zal vrede en goodwill brengen; dat ook is een handeling van keus, die ook een handeling van zal is. Laat Mijn Wil om ter wereld Worden gedaan aangezien het in hemel is, en verheug me, verheug me en geef constante dank voor alles wat plaatsvindt. Laat geboren Liefde in elke haard zijn deze glorious dag; allen is goed. Laat daar zijn het verheugen zich in de Zaal, want het is geactiveerd en van nu af aan het als een machtig baken zal glanzen en de massa's op massa's aan het zullen worden getrokken. * Laat hen allen komen."

*****

Zo, werd de opdracht verwezenlijkt, en ik moest prophecy van mijn vrouw nu onder ogen zien: dat zou ik op de reis sterven. Gelukkig vermeldde ik dit aan Eileen en zij wees erop dat deze prophecies gewoonlijk naar spiritual of ego dood, de dood van oude zelf en de wedergeboorte van nieuw verwezen. Misschien ging het vliegtuig niet na allen verpletteren!

Welke, precies natuurlijk is wat niet en respectievelijk gebeurde. Het vliegtuig verpletterde niet, deed oud me matrijs, en ik was catapulted in een belangrijke wedergeboorte.

En tenslotte

Bijna drie decennia later aangezien ik nogmaals dit verhaal herlas, schud ik nog mijn hoofd in amazement - als dit iemand anders verhaal was ik een incredulous beetje zou zijn. En toch precies is elk woord aangezien het gebeurde - ik kan mijn ogen sluiten en nog terug in bijna elk ogenblik zijn.

In de zomer van 1978 vroeg OLW me om een open brief aan de Gemeenschap te schrijven Findhorn die dat het algemene communautaire bewustzijn zegt uitgleed en dat de kristallen in gevaar van verwijdering waren. Ik werd gevraagd om op de taak voor te bereiden. Ik had aan Groot-Brittannië in ondertussen na mijn definitief beëindigd huwelijk geïmmigreerd. Ik leefde in Surrey tegelijkertijd (zuidwesten van Londen) zo als

HET VERHAAL VAN DE KRISTALLEN FINDHORN

het ontmoedigen aangezien de taak van verwijdering scheen, minstens kon ik enkel hop op een trein aan Schotland krijgen. De communautaire reactie was positief nochtans, en de kristaldoos bleef in opslag.

Maar door Kerstmis van 1978 was er meer slip (volgens OLW), en een bericht werd verzonden door OLW naar de gemeenschap. Dat was mijn laatste bezoek aan Findhorn voor een meer dan decennium. I leerde later dat de gouden draad had gebroken, en het lagere kristal viel en verbrijzelde. En, dat was resterende twee verwijderd en genomen aan Hawaiï dat ' aan de Aarde ' in een levende vulkaan zijn moet teruggekeerd.

Ik had geen direct contact met Findhorn vele jaren na deze gebeurtenissen, en geen energie was aanstaande om de kristallen te vervangen. Ik werd opdracht gegeven aan door OLW om kristallen voor andere energiecentra van tijd tot tijd te creëren, en zij die hen hebben hebben zich zeer responsibly met hen gedragen.

Ik zag opnieuw Eileen in 1986, en wij hadden samen een mooie en echt helende tijd. Wij zijn allebei in overeenkomst die, zoals met alle dingen op en van de Aarde, daar veel voor betroffen allen leerde. Voor me, was die vergadering de voltooiing van het verhaal, het sluiten van de cirkel.

De ervaring van de kristallen was voor me een deuropening in nieuwe koninkrijken en in het nieuw leven. Maar vooral, is het verhaal van de Kristallen Findhorn voor me een het glanzen voorbeeld geweest van wat kan gebeuren wanneer wij "in geloof." te werk gaan